

LIVIU V. PANDREA

© 2020, Galaxia Gutenberg

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României**

PANDREA, V. LIVIU

Raiul / Liviu V. Pandrea; Târgu-Lăpuș:

Galaxia Gutenberg, 2020

ISBN 978-973-141-870-4

I. Pandrea, V. Liviu (autor)

www.galaxiagutenberg.ro

Editura Galaxia Gutenberg

435600 Târgu-Lăpuș, str. Florilor nr. 11

Tel: 0723-377599

e-mail: contact@galaxiagutenberg.ro

PRINTED IN ROMANIA

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsește penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

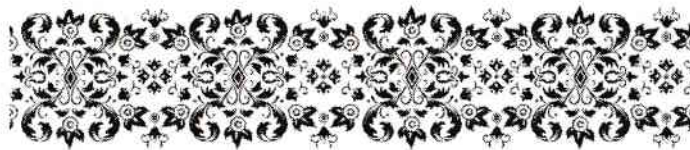
Raiul

Ediția a II-a

**Galaxia Gutenberg
2020**

Cuprins

Principii teologice	7
Aspectul negativ	11
Aspectele pozitive	23
Prerogativele trupurilor glorificate	27
Facultățile de cunoaștere	33
1. Simțurile	33
2. Imaginația	38
3. Inteligența	38
Facultățile afective	43
Care sunt atunci deosebiri?	48
Inefabilele delicii proprii viziunii beatifice	53
Date despre autor	65

Principii teologice

Când vorbim despre Rai, două sunt principiile teologice la lumina cărora trebuie considerată această sublimă taină a viitoarei vieți eterne, pentru a o înțelege corect.

PRIMUL este că dobândirea Raiului este **scopul nostru ultim și suprem**, și că tot rostul existenței noastre numai prin referire și raportare la Rai se explică. Noi am fost **creați** pentru a ajunge în Rai, și a rata această țintă unică ar fi o monstruozitate abominabilă care I-ar face silă lui Dumnezeu. La Judecata din urmă, Mântuitorul va spune celor din dreapta Sa: „Veniți, binecuvântații Părintelui meu, de moșteniți împărăția care a fost gătită *vouă* de la întemeierea lumii. Că am flămânzit, și mi-ați dat să mănânc, am însetat, și mi-ați dat să beau, străin am fost, și m-ați primit; gol, și m-ați îmbrăcat; bolnav, și m-ați

cercetat; în temniță, și ai venit la mine.” Atunci cei drepti îi vor răspunde zicând: „Doamne, când Te-am văzut flămând, și Te-am hrănit, sau însetat, și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin, și Te-am primit, sau gol, și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut în temniță, și am venit la Ține?”¹ Și răspunzând, Împăratul le va zice lor: „Adevăr vă spun că ori de câte ori ai făcut aceste lucruri unuia dintre acești neînsemnați și prea mici frați ai mei, MIE mi-ai făcut.” Atunci va zice și celor din stânga Sa: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel de veci, care a fost gătit diavolului și îngerilor săi!”

Așadar focul iadului nu **vouă** v-a fost pregătit, ci diavolului și îngerilor săi, și, prin urmare, a ajunge totuși acolo e printr-un fel de fraudă, de efracție și contrabandă, căci locul tău nu era acolo, ci *la Dreapta mea*. Este o supremă înfruntare și jignire adusă lui Dumnezeu, care vrea ca toți oamenii să se mântuiască și este, prin urmare, exclusiv • vine ta dacă ți-ai bătut joc cu încăpățănare de iubirea lui și ai trecut în stânga.

¹ Citatele biblice și latinești sunt traduse de pr. dr. Liviu Pandrea (n. red.).

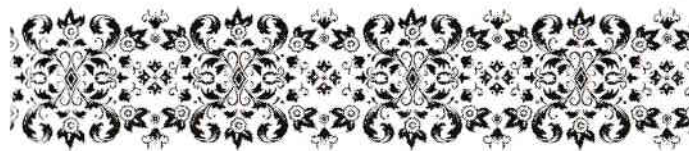
Al DOILEA **principiu teologic** ni-l dezvăluie însuși Sfântul Pavel care, în epistola I către Corinteni (II, 9), făcând aluzie la cap. 64, 4 din Isaia, ne revelează că măreția și fericirea Raiului depășesc în infinit până și cele mai îndrăznețe și de neînchipuit așteptări ale noastre: „Căci, precum este scris – zise Sfântul Pavel – cele ce ochiul n-a văzut, nici urechea n-a auzit, nici la inima omului nu s-a suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El.”

Deci oricât de frumos și de sublim am încerca să vorbim despre Rai și oricât de riscate și riscante pentru rațiune ar părea exagerările noastre, acestea vor rămâne întotdeauna la infinită distanță sub nivelul adevăratei realități a Raiului, căci fericirea Raiului depășește, dincolo de orice putință de înțelegere a rațiunii omenești, până și cele mai avântate închipuiri ale noastre. Da, fericirea Raiului este un atât de mare mister, încât ar trebui să fii Dumnezeu pentru a-l putea înțelege și prețui cum se cuvine.

Da, noi am fost creați pentru **această fericire** și tot rostul nostru pe pământ este

de a face tot ce ne cere Mântuitorul pentru a o dobândi, pentru a o ajunge și a ne învrednici de ea.

Or, pentru a înțelege corect ce înseamnă neasemuita fericire a Raiului în comparație cu tot ce-i pământesc, trebuie să știm deosebi cele două aspecte esențiale ale fericirii Raiului: aspectul NEGATIV, mai întâi, și apoi cel POZITIV.

Aspectul negativ

1. Imunitatea de a păcătui a celor aleși, adică incapacitatea totală de a mai păcătui, prin definitiva lor confirmare în har.

Care dintre noi n-a simțit povara păcatului ce te înclină la rău? Dacă și un Sfânt Pavel se plânge (Romani, VII, 14-24): „Știm că legea e spirituală, dar eu sunt trupesc, vândut sub stăpânirea păcatului, pentru că nu știu ce fac, căci nu săvârșesc ceea ce voiesc, ci, dimpotrivă, fac ceea ce urăsc. Iar dacă fac ceea ce nu voiesc, recunosc că Legea este bună. Și atunci nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Știu în adevăr că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că,

ce-i drept, am voința să fac binele pe care-l voiesc eu, pe acela îl săvârșesc. Iar de fac ceea ce nu voiesc eu, iată că nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. Descopăr, așadar, că atunci când vreau să fac binele, mai la îndemână îmi vine păcatul, răul legat de mine. Căci, după omul cel lăuntric, mă bucur de Legea lui Dumnezeu, dar în mădularele mele văd o altă lege, care se luptă împotriva minții mele și mă face rob legii păcatului care se află în mădularele mele. Om nenorocit ce sunt! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? Harul lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru!"

În fața acestei dramatice mărturisiri, ne-am putea întreba *care oare dintre contemporanii noștri ar putea pretinde că el este mai bun și mai presus decât Sfântul Pavel?* Care să nu se vadă înclinat, agitat și tulburat de pornirile spre păcat? E adevărat că noi îl iubim pe Dumnezeu, *dar oare într-adevăr, mai mult și mai presus de toate?* Chiar și în viața noastră prezentă, cu reușite atât de meschine în cele spirituale, nu este oare un adevărat miraj acest gând atât de atrăgător, de a ajunge odată și odată

în imposibilitate de a-L mai supăra în ceva, de a nu mai păcătui? Greutatea nu este de a face binele, ci *de a persevera în bine*. Să ne gândim la acea chinuitoare vigilență ascetică, la toate acele eforturi de ceas de ceas, la acele lupte clipă de clipă pe care trebuie să le ducem spre a evita căderile sau chiar surprizele.

Ei bine, în Rai se va fi sfârșit de acum cu toate aceste chinuitoare eforturi și strădanii. Nu va mai putea fi nicio neliniștire a conștiinței. Conștiințele celor aleși au imensa bucurie de a nu mai putea fi tulburate de nimic, de nicio umbră de păcat, toată trăirea fiind de o armonie și într-un extaz de adorație fericitoare: **Domnul meu și Dumnezeul meu și TOTUL meu!** Da, viața în Rai e un ocean de fericire într-un extaz de iubire supremă și de adorație neconținută. Această adorație va coplesi sufletul celor aleși prin neîncetata revărsare a celei mai dulci iubiri spirituale de o infinită duiosie.

În viețile sfinților se găsesc lucruri minunate despre această dulce intimitate cu Dumnezeu. Se poate că noi n-am avut asemenea experiență și nici n-am căzut în